

ΙΧΝΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΠΛΑΣΕΙΣ
SPUREN UND METAPLASSEIS

Galerie im Körnerpark

Eine Ausstellung in der Galerie im Körnerpark
Schierker Str. 8, 12051 Berlin-Neukölln

30. April - 02. Juni 2008
10.00 - 18.00 Uhr

Kulturamt Berlin-Neukölln, Karl-Marx-Str. 141, 12053 Berlin
und
exantas Berlin e.V., Grebenhainer Weg 13a, 13435 Berlin

Satz und Lay Out: Constantin Kouvelis, Berlin
Druck: Flyeralarm
Auflage: 1.000

Kanella Tragousti

Αυτά τα έργα είναι μια επιλεκτική παρουσίαση μιας δουλειάς που δημιουργήθηκε τα τελευταία χρόνια. Είναι μικρές εξομολογήσεις, σημάδια που έμειναν από κάτι που προηγήθηκε που μόλις διακρίνεται, όπως σε παλιά, ξεθωριασμένα από τον καιρό, γράμματα ή παλιές φωτογραφίες. Άλλοτε είναι κομμάτια μνήμης που ενυπάρχουν μέσα μας χαμένα και σε περιόδους απομόνωσης σαν εμμονές μας πολιορκούν να τα προσδιορίσουμε και άλλοτε είναι λέξεις, εικόνες, εντυπώσεις που δεν αρθρώθηκαν. Και έτσι, όπως όταν κανείς αφουγκράζεται, θέλησα να επανενσωματώσω αυτές τις λεπτές ανεπαίσθητες γραμμές ως ένα θρόισμα του ανέμου μέσα στο πεδίο των αισθήσεων. Ίσως από μια ονειροπόλα διάθεση θέλησα να τα ελαφρύνω... και σαν κσιές από πάνω μου να τα αποσπάσω.»

Κανέλλα Τραγουστή

Η Νεωτερικότητα έθεσε οριστικά τέλος στην προκατάληψη, ενώ η τέχνη εισχώρησε εκεί όπου η γνώση εγκατέλειψε τον άνθρωπο αβοήθητο. Τώρα πλέον δεν γίνεται να διαχωριστεί η γνώση από το συναίσθημα, η μαγεία από την ορθολογικότητα, το έγχρονο από το πριν κάθε χρόνο.

Οι πίνακες της Κανέλλας Τραγουστή είναι προσωπικοί. Η καλλιτέχνης είναι παρούσα μέσα σε όλους τους πίνακες. Τους δίνει τόσο την χαρακτηριστική αισθησιακή επιφάνεια, το χρώμα, τη γραμμή, κλπ., όσο και το πνευματικό της βάθος.

Αλλά σε κάθε ένα από τους πίνακές της υπάρχει μια υπέρβαση αυτής της προσωπικής παρουσίας. Γιατί η καλλιτέχνης δεν μας παρουσιάζει «προσωπικούς κόσμους», ούτε πρόκειται εδώ για μια οποιαδήποτε θεματοποίηση ενός αρχέτυπου της ίδιας ατομικότητας. Διότι η μοντέρνα τέχνη είναι μεταφυσική κατά την ουσία της. Από τον Μπονάρ και τον Πικάσο το αργότερο, θέλει να αντιπαραθέσει στην ψηλή [απλή] ατομικότητα της βίωσης της πραγματικότητας, την πραγματικότητα της εικόνας. Δεν θέλει να υπερβεί τον κόσμο προς την κατεύθυνση του θέματος, παρά προς την κατεύθυνση της σύλληψης του θέματος αυτού. Η Κανέλλα Τραγουστή είναι μια καλλιτέχνης της μοντέρνας τέχνης με τη βαθιά σημασία αυτής της λέξης κι εδώ βρίσκουμε το κλειδί για την κατανόηση του έργου της.

Η πολυχρωμία των έργων της που χτυπά αμέσως στα μάτια, η στρωμάτωση και η επεξεργασία της επιφάνειας, η παντού ορατή διαδικασία της απο-μορφοποίησης, με λίγα λόγια, όλα αυτά που θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε σαν την «αισθητική επιφάνεια» των έργων της, υποδεικνύουν ένα πολύ πιο σύνθετο θέμα της τέχνης της, που θα μπορούσε κανείς να περιγράψει σαν την «εσωτερική της μορφή».

Αν όμως στοιχεία της μορφής, όπως επί παραδείγματι το χρώμα, οι γραμμές, το βάθος, δεν έχουν σημασία μόνο ως «υλικότητα του υλικού», μα επί πλέον και ως

«αυτό που εκφέρεται από το Είναι», ή, για να το πούμε μαζί με τον Merlaux-Ponty, ως «διακλαδώσεις του ίδιου του Είναι» (les rameaux de l' être), τότε μας διανοίγουν ένα ολόκληρο κόσμο, όπου ισχύουν άλλοι κανόνες και νόμοι, απ' αυτούς που υπάγονται στο γραμμικό χρονικό σχήμα. Είναι ο κόσμος μιας οργανικής στρωμάτωσης (δομής), εντός της οποίας μια ακατάπαυτη ανάπτυξη των μορφών σε αλληλο- και ενδο-διαπλοκή παριστάνει μια σύμμετρη μεταφορά της καλλιτεχνικής πραγμάτωσης.

Είναι ένας ολόκληρος κόσμος, που δεν είναι πια μόνο «ατομικός», αλλά που μας δείχνει τη διαδικασία εμπλοκής και διαδίκτυωσης του Ατομικού και του Κοινού και της πολιτιστικής κοινωνικοποίησης, που δεν είναι πλέον ατομική αλλά παραδειγματική. Ακριβώς εδώ αρχίζει η αναζήτηση των Ιχνών της καλλιτέχνης. Οι πίνακες της Κανέλλας Τραγουστή είναι παράθυρα σ' αυτόν τον κόσμο και συγχρόνως μέρη αυτού του κόσμου.

Η τέχνη εγείρει την αξίωση μιας υπέρβασης του κόσμου. Η τέχνη η ίδια γίνεται Κόσμος, η καλλιτέχνης γίνεται φορέας της εσωτερικής της μορφής.

Stepan Benda, Βερολίνο, Απρίλιος 2008

S puren" ist eine Auswahl von Bildern, die in den letzten Jahren entstanden sind. Sie sind kleine Geständnisse. Zeugnisse von etwas, das schon vorbei ist, trotzdem Erinnerungen hinterlässt, die manchmal verblasst sind, wie alte Briefe oder Fotos. Manchmal, in Zeiten der Einsamkeit, verlangen diese Erinnerungsfragmente beharrlich von uns als unausgesprochene Wörter, Bilder, Impressionen, die vergessen in uns ruhen, definiert zu werden. Und so wollte ich lauschend diese kaum fühlbaren, feinen Linien wie einen Windhauch in die Sinneswelt integrieren. Vielleicht aus einer träumerischen Haltung heraus möchte ich sie leichter machen... und von deren Schatten mich befreien".

Κανέλλα Τραγουστή

Die Moderne hat endgültig mit dem Vorurteil Schluß gemacht, die Kunst setze da ein, wo das Wissen den Menschen im Stich läßt. Nicht mehr läßt sich das Wissen vom Gefühl abtrennen, das Magische vom Rationellen, das Zeitliche von dem Vor-zeitlichen.

Die Bilder von Kanella Tragousti sind persönlich. Die Künstlerin ist in ihnen überall anwesend. Sie gibt ihnen sowohl ihre unverwechselbare sinnliche Oberfläche, Farbe, Strich etc., als auch ihre „geistige Tiefe".

In jedem von ihren Bildern wird aber diese persönliche Präsenz überschritten. Denn es sind keine „private Welten", die uns die Künstlerin vor Augen stellt. Noch handelt es sich hier um eine wie auch immer geartete Thematisierung eines stiftenden Urgrundes eigener Individualität.

Denn die moderne Kunst ist ihrem Wesen nach metaphysisch. Seit Bonard und Picasso spätestens, will sie der bloßen Individualität des Erlebens der Realität die

Realität des Bildes gegenüberstellen. Sie will die Welt nicht auf das Thema hin überschreiten, sondern auf die Auffassung dieses Themas hin. Und Kanella Tragousti ist eine Künstlerin der Moderne im eigentlichen Sinne des Wortes. Und hier finden wir, meiner Meinung nach, den Schlüssel zu ihren Arbeiten.

Die sofort ins Auge fallende Farbigkeit ihre Bilder, ihre Schichtung und Textur, der überall sichtbare Prozeß ihrer De-figuration, kurzum das alles, was wir als „die ästhetische Oberfläche“ ihrer Bilder bezeichnen könnten, weisen auf ein viel umfassenderes Thema ihrer Kunst hin, das man als ihre „innere Form“ bezeichnen könnte.

Denn wenn die Elemente der Form, wie z.B. Farbe, Linie, Tiefe nicht nur die „Materialität des Stoffes“ bedeuten, sondern auch das, „was vom Sein ausgesagt wird“, oder, um es mit Maurice Merleau-Ponty zu sagen, „Verzweigungen des Seins selbst“ (les rameaux de l'Être) sind, erschließen sie uns eine ganze Welt, in welcher es andere Gesetzmäßigkeiten gibt, als die des linearen Zeitschemas. Es ist die Welt einer organischen Schichtung (Struktur), in welcher ein stetes Verschmelzen der Formen eine der künstlerischen Realisierung angemessene Metapher darstellt.

Es ist eine ganze Welt, die nicht mehr eine bloß „persönliche“ ist, sondern von einem Prozeß des Ineinander und Hindurchwachsens des Privaten des Öffentlichen zeugt und von einer Akkulturation, die nicht mehr individuell, sondern exemplarisch ist. Und hier setzt die Spurensuche der Künstlerin an. Die Bilder von Kanella Tragousti sind Fenster zu dieser Welt und ihre Teile zugleich.

Die Kunst erhebt den Anspruch, die Welt zu überschreiten. Die Kunst selbst wird zur Welt, die Künstlerin zum Medium ihrer inneren Form.

Stepan Benda, Berlin in April 2008

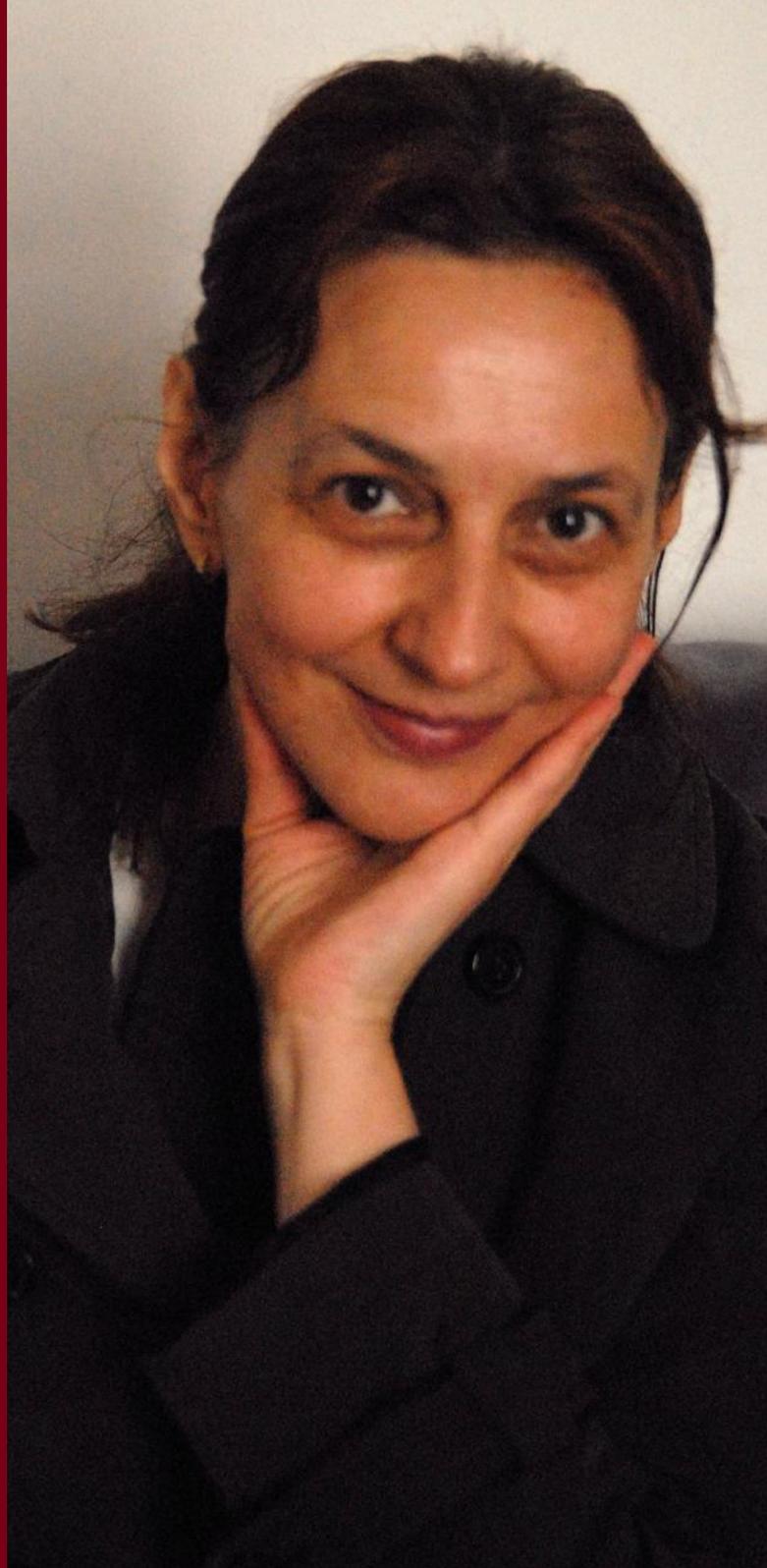
Kanella Tragousti wurde am 18.03.1959 in Amalias-Ilias, Griechenland, geboren.

Von 1976-1981 Studium der Philologie an der Universität in Athen mit anschließendem Diplomabschluß.

Von 1981-1984 Aufenthalt in Paris und Studium der Semiologie an der École Pratique des Hautes Études der Sorbonne, Abschluß als Titulaire. Diplom über das Verhältnis zwischen Sprache und Bild.

Von 1990-1992 Gasthörerin bei Jens Jensen an der HDK (Radierungswerkstatt).

Seit 1987 Aufenthalt in Berlin als Freie Künstlerin.

Spur

Öl auf Papier, 15x15cm, 2001

Begegnungen

Mischtechnik, 15x15cm, 2004

Begegnungen

Mischtechnik, 15x15cm, 2004

Landschaften (Ausschnitt)

Mischtechnik, 20x30cm, 2004

Begegnungen

Mischtechnik, 19x19cm, 2004

Begegnungen

Mischtechnik, 19x19cm, 2004